

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

24. Nemo potest duobus dominis seruire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

ita facere, & neminem sibi rectum finem proponere Christus docet, quare duo membra Christus posuit, vnum eorum quorum oculus simplex & totum corpus lucidum erat, alterum eorum quorum oculus malus seu vitiosus, & totum corpus tenebrosum? An non Christo disertè contradicit Calvinus, qui non nisi vnum membrum agnoscit, non nisi totum corpus tenebrosum, & nullum corpus lucidum, quia omnis oculus malus & nullus simplex est? Sic videlicet Christi doctrinam Calvinus exponit, vt Christo manifestè contradicat, vt vnam doctrinam Christi partem de oculo simplici & toto corpore lucido, falsi arguat.

Calvinus
Christo
contradi-
cit.

Subiungit adhuc Calvinus. *Fateor quidē natura ingenitam esse hominibus rationem qua discernant inter vitia & virtutes: sed ita peccato vitiatam esse dico, vt ad singulos passus deficiat. Inireea non sequitur quin tenebras sibi sponte accersant homines.* Hæc ille. Atterum si sic peccato vitiatam est ratio, vt

Ratio hu-
mana in
singulis nō
peccat.

ad singulos passus deficiat, quare Christus sub conditione ponit, *Si oculus tuus malus est, & non potius definit ac generaliter affirmat Quia oculus tuus malus est, vel, Quia oculi omnium hominum mali sunt?* Sic enim generalis illa humana naturæ vitiatio quam Calvinus ponit, ex huiusmodi propositionibus aliquo modo consequi posse videretur. Nunc autem Christus sub conditione loquens satis innuit nec omnium oculos malos ac corpora tenebrosa esse, nec quorum tales oculi sunt necessariò, sic esse, sed cōtingenter liberaq; cuiusque electione. Quod magis confirmatur ex eo quod Lucas cap. 11. Christū adiecisse cōmemorat. *Vide ergo ne lumen quod in te est, tenebrae sint.* Perspicuè enim docet, in hominum potestate esse, vt rationis ingenitæ lumen à peccati tenebris coërceant. Quod autem Calvinus humanæ rationi hoc tantum tribuit vt discernat inter vitia & virtutes, & arbitrandi libertatē habeat, sponteq; feratur in id quod discernit faciendum; nihil adhuc amplius hominibus tribuit quàm brutis, quæ & discernunt paruulos suos ab alienis, nota ac domestica ab extraneis dominos suos, habi acula sua, denique pascua bona à malis, sponteq; circa hæc omnia nō coactè feruntur. Naturæ autem per peccatū corruptio quod peccandi libertatē non auferat, vide prolixè disputatū in opere nostro de Iustificatione lib. 2.

24. Nemo potest duobus Dominis seruire.

PESTilentem doctrinam & Christi verbis aduersa fronte contrariam tradit hoc loco Calvinus, vt peccandi necessitatem

fiat
Sequ
nec
neces
dient
Cal
sibi
nunq
hant
sub h
uiunt
nis se
Dom
Ait f
quia
vitia
ideo
sto ap
iecto
tem &
seru
uiunt
ac fid
legi D
tota
autem
est, m
per
carne
nem
seru
& ser
super
Qui
carni
oper
bunt
vos
cati
Calu
dum
seruo

ficatē & mandatorū Dei impossibilitatē perpetuò treatur. Sequitur quippe ex hac Christi doctrina, eos qui Deo seruiūt, nec diabolo nec carni seruire posse, ideòque à seruitute & necessitate peccati immunes esse, atque ita veram legis obedientiam, qua soli Deo seruitur, in hac vita reperiri. Vidit hoc Calvinus, & Christi propterea doctrinam contraminandam sibi esse existimauit. Ait ergo. *Verum quidem est, fideles ipsos nunquam ita in solidum addictos esse Dei obsequio, quin retrahantur subinde vitiosis carnis cupiditatibus. Sed quia gemunt sub hac misera seruitute, sibiq; displicent, nec aliter carni seruiunt, quàm inuiti & reluctantes, non dicuntur duobus Dominis seruire, quia proinde probantur eorum studia & conatus Domino, ac si illi integram obedientiam præstarent.* Hæc ille. Ait fideles seruire carni, & miseram seruitutem seruire; sed quia inuiti seruiunt, id est, iuxta Calvinum *necessario, propter vitiatam naturam qua ad singulos passus deficit, vt supra dixit,* ideo nō seruire duobus Dominis. Totus hic sermo aut Christo apertè contradicit, aut implicat contradictionem in adiecto. Si enim fideles seruiunt Deo & seruiunt carni, Deo autem & caro duo sunt Domini, utique aut duobus Dominis seruiunt, quod fieri posse negat Christus, aut carni non seruiunt, sed soli Deo. Caterum Paulus apertissimè docet, pigras ac fideles non seruire carni, sed legi Dei. *Mente* (inquit) *seruio legi Dei, carne autem legi peccati.* id est, mea superior ratio, tota voluntas mea atque intellectus legi Dei seruit; carne autem, id est, inferior appetitus meus seruit legi peccati, id est, malis concupiscentiis afficitur ac subiicitur, quibus semper animus reluctatur. Deinde seruire carni, est secundum carnem ambulare. Atqui Apostolus dicit. *Si secundum carnem vixeritis, moriemini.* Fideles ergo, vt Deo viuant, non seruiunt carni. Dicit D. Petrus. *A quo quis superatus est, huius & seruus est,* Fideles ergo Calviniani si carni seruiunt, à carne superantur, & secundum carnem ambulant. Dicit Christus. *Qui facit peccatum, seruus est peccati.* Sic qui facit opera carnis seruit carni. Fideles ergo Calviniani si carni seruiunt, opera carnis faciunt, *qua qui faciunt, regnum Dei non possidebunt.* Dicit iterum B. Paulus. *Nescitis quoniam qui exhibetis vos seruos ad obediendum, serui estis eius cui obeditis, siue peccati ad mortem, siue obediētionis ad iustitiam?* Fideles ergo Calviniani si seruiunt carni, exhibent se seruos ad obediendum ei, & serui sunt peccati ad mortem. Non exhibent se seruos, ait Calvinus, *sed inuiti & reluctantes seruiunt.* Sic qui-

Studium
& conatum
bonum, sed
inefficacem
ponit
Calvinus.

Rom. 7.

Rom. 8.

2. Pet. 2.

Ioan. 8.

Gal. 5.

Rom. 6.

dem ille loquitur, sed aliter nos Scriptura docet, neminem
 seruire peccato nisi volentem, & qui seipsum seruū exhibet.
Osee 13. 9. Quod vnicus ille Dei sermo probat: *Perditio tua ex te Israel,*
 id est, ex tua propria & praua voluntate. Denique si inuiti &
 reluctantes seruiunt, fortior est diabolus quam Christus.
 Quod enim reluctantur, ex Christi gratia est; quod seruiunt,
 ex diabolo est. Sed credimus Scripturæ dicenti. *Maior est qui*
in vobis est, quam qui in mundo est. Vos ex Deo estis filioli, &
viciisti eum.

IN MATTHÆI CAP. VII.

I. Nolite iudicare, & non iudicabimini.

*SS. Patrū
 expositio
 defendi-
 tur.*

QVVM hæc Christi verba, de Dei iudicio, iuxta om-
 nium Patrū & totius hactenus Ecclesiæ iudicium
 intelligi debeant, superbus Calvinus reiecto ex-
 pressè Patrū iudicio, hæc verba sic exponit. *Quod*
Chrysostomus & alij quidam (sunt autē omnes ad vnū in hunc
locum interpretes Hilarius, Hieronymus, Augustinus lib. 2.
de serm. Domini, Euthymius, Theophylactus, & cæteri) ad
futuram vitam ista restringunt, coactū est. Quemadmodū enim
minatur Esaias præda futuros qui alios prædati fuerint, ita in-
telligit Christus non deferre vindices qui homines iniquos &
maledicos simili virulentia & rigore puniant. Atqui pro con-
 stanti Patrum hoc loco doctrina responde, nec de virulentis
 & maledicis Christum hic loqui, sed tantummodo de iudicio
 temerario vel vsurpato vel maleuolo, quod totū absque ma-
 ledicentia & virulentia externa solo animo exerceri potest,
 solè que frequentius; nec hæc iniqua iudicia ab hominibus
 puniri solere, quū aut vix hominibus innotescant solo animo
 inclusa; vel si innotescāt, puniri semper aut non possunt mali,
 quia deest facultas par pari reddendi; aut certè non debēt pij,
 quia iubentur à Christo nō resistere malo, sed vincere in bono
 malum. Iuxta Calvinum ergo hoc loco Christus doctrinam
 traderet aut planè humanā atque vulgarem, docens quid im-
 pij homines facere solent seiplos vindicādo; aut Christianæ
 charitatis præceptis contrariā, docens suos vt homines ma-
 ledicos atque iniquos simili virulentia ac rigore puniant.
 Quorum hoc à nullo pietatis magistro doceri debet, illud
 Christo caelesti magistro penitus indignum est. Locus ex
 Esaiā prolatus nihil ad rhombum facit, nisi hoc valeat argu-
 men

*Caluini
 expositio
 aut pro-
 fana aut
 impia.*